

Пишемо песме

Песме ученика петог разреда Основне школе „Чегар“

Ментор: Весна Станојевић

Осмех

Тара Стефановић, 5/3

Осмех нам краси лица.

Кад не желимо да се смејемо,
иде од лица до лица и голица
као нека мала весела птичица.

Када се зими неко намргођен насмеје,
крене бели снег да веје.

Деца се смеју и смеју,
а пахуљице веју и веју.

У соби док се деца играју,
маме се док пију кафу смеју.
Док дечаци у игри мегдан деле,
њихове тате се посматрајући их веселе.

И шта да буде на крају ове насмејане песме ,
сем да осмех никад нестати не сме.
Осмех је дивнији и од речи,
осмех нас опушта, осмех нас лечи.

Пекар

Андреј Вучковић, 5/3

У пекари од зоре ране
пекар прави доста хране
за школарце, баке, деке,
за све чике и све тете.
Брашно лети, све се бели,
пече пекар по дан цели.

У пекари од зоре ране
пече пекар натенане

кифле с џемом, крофне с кремом,
за ужину и викендом.

Беле пекар панталоне носи,
бела му је капа на коси,
од брашна су му и руке беле,
беле су му кломпе ил' ципеле.

Свако јутро, добро јутро
пекару свом пожели
јер од зоре ране
он за тебе хлеб меси бели.

Доручак те топли чека,
мало пите ил' бурека,
осмехом му добро јутро реци,
хвала, чико, само пеци!

Папагај

Андреј Вучковић, 5/3

Папагај је чудно биће,
много прича неразумљиве приче,
сваког дана, сваког јутра,
он закрешти по сто пута.
Прича, зове, буди ме,

каже ми - ослободи ме,
крилима маше, прашину диже,
мама и сестра од њега шизе.
Кажи, папи, шта те мучи,
хоћеш неред да правиш по кући,
хоћеш да летиш, по соби шеташ,
хоћеш док учим да ми сметаш?
Дођи, лепи мој пернати друже,
да заједно листамо стране
и грицкамо банане
и нико да нам не нађе мане!

Мама

Јулија Момчиловић, 5/4

Од мора јаче, од стене тише,
волим те, мајко, од свега више.
Волим кад причаш и кад ћутиш
и кад ми певаш као да слутиш
да бринем колико ћеш са мном бити
јер старији сте и тата и ти
од родитеља мојих другара
и знаш колико ме то замара.
Ал' ти се увек томе смејеш
и мој страх тада срећом угрејеш.
Само се сети свог обећања

сачекаћеш да моју децу научиш,
баш као секу, бату и мене
да је живот само рингишпил
који се врти за нас вољене.

Мама

Јанко Милошевић, 5/2

Свака је мама вредна пажње
зато што су маме одважне и снажне.
Мама се увек вредно бори
да нам око свега удовољи.
Нећу ово, нећу оно...
Мама зачас смисли јело ново.
Кад ноћу зашкрипи звук страшни,
мамин загрљај је најважнији.
Та кратка реч много значи,
реч од четири слова - чувар дечјих снова!

Мајка

Сара Марковић

Свако дете има
најлепшу мајку на свету,
она му је важна
као сунце маленом цвету.
Као кап воде
док цветић цвета и листа,
сваком детету
његова мајка најлепше блиста.
Љубав бескрајну даје
кад срећно је ил' тужно,
сваку мајку највише
воли дете њено.

Мојој мами

Сара Марковић, 5/2

Ја нисам више мала
да дарујем ти цвет,
нити сам сасвим стасала
да поклоним ти свет.

За твој дан, мила мама,
кажем ти велико хвала,
за сваку реч, осмех и додир
који си ми дала.

Сву нежност твоју, снагу и љубав
желим да ти вратим,
једног дана кад одрастем
моћи ћу све да схватим.

Бесане ноћи, зубиће прве,
ценићу тад и сама,
знаћу да ништа теже и лепше
нема нег' бити мама.

Мој тата

Софија Митић, 5/2

Мој тата је најбољи на свету,
верујте ми на реч сви.
И да обиђете целу планету,
ви бољег не бисте нашли.

Увек је насмејан он,
врло ретко се мршти.
Никад не диже тон,
смех око њега пршти.

Тата нам купује свашта,
око жеља се не буну,
чим нам проради машта,
џепове бомбонама пуни.

Тата ме води свуда
и веома је снажан,
никада не пита куда,
мени је веома важан.

Кад путем крене,
прхну птице из улице наше,

кад поведе секу и мене,
њега се и сенке плаше.

Он је најбољи тата на свету,
верујте ми на реч сви.

И да обиђете целу планету,
ви бољег не бисте нашли!

Песма о мом брату

Луна Ранђеловић, 5/1

Браон коса, очи плаве,
нисам њему ни до главе.

Чува ме и пази, воли да се мази,
чак ни мрава неће да згази.

Брат је добар,

брани од злоћа,

снажан је јер једе пуно воћа.

Кад одемо у село у лето жарко,
од полена очи му се зацрвене јако.

Хороскоп му каже - водолија права,
рођен је на празник „Свети Сава“.

Породица

Сара Марковић, 5/2

Породица

Мама има пољубац што лечи,
тата има смирујуће речи,
сестра има поглед што блажи,
а брат има загрљај што снажи.

Ја имам богатство највеће,
много здравља, љубави и среће,
пуно срце и осмех на лицу,
јер ја имам сјајну породицу.

Нисам песник

Ђорђе Живковић, 5/3

Људи моји, да ли знате,
баш је тешко песник бити.
Пишући песме губите сате,

а своје идеје не можете дозвати.

Идеје не можете убрати на грани,

написати песму није тако лако.

Песме пишу само одабрани,

они песме стварају полако.

Дуго већ смишљам строфе и стихове,

питама укућане за идеје њихове.

Овај домаћи ме јако мучи,

а цела песма у мојој глави чучи.

Ево краја овој чудној песми,

једва чекам да прочитам наставници Весни.

Коначно сам добио идеју,

желим да се моји другари насмеју.

Математика

Петра Ужаревић, 5/2

Ускоро ће такмичење

за математичаре.

Потребно је знање

и размишљање.

Пет задатака

тешка и кратка,

како ли ћу знати
још вам не знам рећи.
Надам се да ће лепо тећи
и да ћу читава кући доћи.
Планирам да смажем нешто слатко
да ми се не би погрешан задатак омак'о.

Годишња доба

Емилија Стевановић, 5/2

Дошло цветно пролеће,
хоће да се надмеће.
Дошло сунце, лето је,
зраци греју базене.
Дошла јесен у улицу,
води децу за ручицу.
Дошла зима, хладна је,
хладна, смрзла је баш све!

Пролеће стиже

Урош Илић, 5/2

Зима нам одлази,
а пролеће стиже,
пејзаж за пејзажом
сваки дан се ниже.
Лишће поново зелени,
цвеће почиње да цвета,
меда се пробудио,

па по шуми шета.
Славуј је запевао,
мелем је за уши,
а слика пред нама
прија свакој души.
Тако ће бити
сваког другог дана,
певаће се песма,
весела и раздрагана.

ЛИМУН

Теодора Грујовић, 5/4

Када га без шећера узмем,
тера ме да се најежим,
и да се смрзнем.
Шећер му даје фину слаткоћу,
па може да се једе
и дању и ноћу.
Вирус је јури као сам ђаво,
због њега нам здравље
остаје исправно.
Кућа мирише када га сечем,
па многи мисле

да се бавим цвећем.

Сунце му увек избија кроз кору,

чудна нека воћка,

лимун га зову.